

कापूस पिकातील एकात्मिक तण व्यवस्थापन

डॉ. भाऊसाहेब पवार, डॉ. पवन कुलवाल,
पांडुरंग देशमुख

व्यापारीदृष्ट्या महत्वाचे पीक. अत्यंत कमी कापूस पिकाची वाढ सुखातीच्या अवस्थेत फार मंद असते. या पिकात ओळीमधील अंतर अधिक असून, या मोठ्या जागेत अनेक प्रकारची तण लागतात. ही तणे पाण्यासोबतच जमिनीतील अन्नद्रव्ये, प्रकाश व जागेसाठी कापूस पिकाशी स्पर्धा करतात, त्यामुळे पिकाची वाढ मंद होते. उत्पादनात मोठ्या प्रमाणावर घट येते. ही घट तणांच्या प्रमाणात ४० ते ८५ टक्क्यांपर्यंत पोहोचत असल्याचे अनेक संशोधनातून स्पष्ट झाले आहे. कापूस हे दीर्घ काळावधीचे पीक असून, सुखातीच्या वाढीच्या टप्प्यात त्यास योग्य आंतरमशागत व तण नियंत्रणाची गरज असते. पारंपारिक सुखातीच्या ७० दिवसांचा काळावधी हा तण व्यवस्थापनासाठी अतिशय महत्वाचा मानला जातो. या काळात तण नियंत्रण योग्य प्रकारे झाले नाही, तर उत्पादनात मोठी घट होऊ शकते.

तणांच्या नियंत्रणासाठी प्रतिबंधात्मक उपाय योजना

- उत्पत्त्यात खोल नगट केलेल्या शेतातील तणे उखळून जातात. शेत पुढील १-२ महिने कडाक्याच्या उन्हासमोरे तापू द्यावे.
- चंगले कुडलेने, तणाच्या बियांमधून मुक्त असे शेणखत किंवा कंपोस्ट खत वापरणे. बऱ्याचशा तणांच्या बिया या न कुडलेल्या किंवा अर्धवट कुडलेल्या सॉटिंग खताद्वारे शेतावरून पोहोचतात.
- पेरणीसाठी प्रमाणित आणि स्वच्छ बियाण्यांचा वापर करावा.
- पेरणी योग्य वेळी करून सुखातीचा ओलावा वापरून तण उगवण टाळावी.
- कापूस पिकात मृग, उडीद सारखी आंतरविके घेतल्यास त्याचा जिवंत आच्छादन म्हणूनही चांगला उपयोग होतो. त्याचा तण नियंत्रणाबरोबरच मातीचा कस सुधारतो. नैसर्गिक स्रोतांचा (उदा. प्रकाश, पाणी, अन्नद्रव्ये) कार्यक्षम वापर होतो. शेतकऱ्यांना अतिरिक्त उत्पन्न मिळते. कडधान्य पिकांमुळे उपयुक्त कीटकंचे संवर्धन

- होऊन किडींचे नैसर्गिक नियंत्रण वापरले जाते.
- पीक फेरपालट : कापसाच्या पिकांनंतर पुढील वर्षी हंगामात तणांची नैसर्गिक वाढणी मरिडीन करणारी पिके घ्यावीत. उदा. ज्वारी, मका, हरभरा व गहू इ.
- शेताभोवतीची कुंरणे, बांध यावर वाढणारी तणे पुन्हा नव्या वेळ्यातूनच काढावीत. यासाठी नियमितपणे स्वच्छता मोहीम राबवावी.
- पाण्याचे पाट व इनर ओल्डस जागा तणमुक्त ठेवाव्यात.
- औत, अवबरे किंवा जनावरे शेतात ने - आण करताना त्यांना तणाचे बी विकटून दुसऱ्या शेतात जाऊ नये, याची काळजी घ्यावी.

आंतरमशागत आणि खुरपणीचे नियोजन

- मातीचा प्रकार, पिकांचा काळावधी, तणांची अवस्था पाहून २ ते ३ वेळा खुरपणी करावी.
- उगवणीनंतर १० ते २० दिवसांच्या अंतराने २ ते ३ वेळा कोळपणी (डवणी) करावी.
- कोळपणी करताना फार खोल करू नये, अन्यथा मुळना इजा होऊ शकते.
- पीक उंच झाल्यावर डवणी टाळावी, अन्यथा फांद्या तुटण्याचा धोका असतो.

तणनाशकाची फवारणी करताना काळजी

- तणनाशक शिफारशीनुसार वापरावा.
- तणनाशकाच्या बटिलवर दिलेली माहिती नोंद वाचून घ्यावी.
- झाळ व पावसाळी वातावरण, धुकें किंवा पाऊस असताना तणनाशकाची फवारणी करू नये.
- २,४ - डी तणनाशकाचा कायमवार वापर होणार नाही, याची खबरदारी घ्यावी.
- वापरलेल्या पंप योग्यरीत्या धुऊनच दुसऱ्या फवारणीसाठी वापरावा.
- शेताच्या पिकावर फवारण उडणार नाही, याची काळजी घ्यावी.
- फवारणीनंतर १० दिवस डवणी करू नये.
- फवारणी करताना वैयक्तिक सुरक्षा साधनांचा वापर करावा. उदा. अंगरक्षक कपडे, हातमोळे, चप्प्या, मास्क, टोपी, इ.

तण व्यवस्थापन न केल्याने वाढलेला तणांचा प्रादुर्भाव आणि कापसाची कमी झालेली वाढ दिसून येते, तर (उजवीकडे) तण नियंत्रण केल्यामुळे कापसाची जोमदार वाढ झालेली स्पष्ट दिसते.

रासायनिक तणनाशकांचा तण नियंत्रणासाठी वापर

बहुतांश ठिकाणी वेळेवर मजुरांची उपलब्धता नसते. तसेच सततच्या पावसांमुळे खुरपणी व डवणी यांसारखी आंतरमशागतीची कामे करणे कठीण जाते. अशा वेळी तण नियंत्रणासाठी उगवणपूर्व व उगवणनंतर शिफारशीत तणनाशकांच्या वापरकडे शेतकऱ्यांचा कल वाढत आहे. तणनाशकाचा योग्य वेळी व योग्य प्रमाणात वापर करणे आवश्यक आहे. सामान्यतः कापूस पेरल्यानंतर पण उगवणपूर्वी तणनाशकांची फवारणी केल्यास उगवण होण्याआधीच तणांचे नियंत्रण करता येते. यामुळे पुढील ३० ते ४० दिवस तण कमी प्रमाणात उगवतात आणि आंतरमशागत सुलभ होते. फवारणीपूर्वी शेतात योग्य ओलावा असावा. उगवणपूर्व तणनाशकांची फवारणी पेरणीच्या दिवशी किंवा दुसऱ्या दिवशी पिकाचे बी मातीने व्यवस्थित झाकल्यानंतरच करावी.

कापूस पिकासाठी तणनाशक वापर (प्रति एकर प्रमाणात)

उगवणपूर्व वापरायची तणनाशके

तणनाशक	एकूण प्रमाण (मि.लि./एकर)	प्रति लिटर पाण्यातील प्रमाण (मि.लि.)	पंपांची संख्या (१६ लिटर)
पेडोमेथेलेन (३० टक्के ईसी)	१००० ते १६००	५ ते ८ मि.लि.	११ ते १२ पंप

टीप : फवारणी पेरणीनंतर २४ ते ४८ तासांच्या आत, जमिनीत ओलावा असताना करावी.

उगवणीनंतर वापरायची तणनाशके

तणनाशक	एकूण प्रमाण (मि.लि./एकर)	पाण्याचे प्रमाण (लिटर प्रति एकर)	या तणांच्या नियंत्रणासाठी उपयोगी
पायरीथायोबेक सोडिअम (१० टक्के ईसी)	२५० ते ३०० मि.लि.	२०० लिटर	बिंदल तण नियंत्रणासाठी
क्विझॅलोफीफ इथाइल (५ टक्के ईसी)	४०० मि.लि.	२०० लिटर	एकदल तण नियंत्रणासाठी
पायरीथायोबेक सोडिअम (६ टक्के) + क्विझॅलोफीफ इथाइल (४ टक्के ईसी) (संयुक्त तणनाशक)	४०० ते ५०० मि.लि.	२०० लिटर	मिश्र तण (एकदल + बिंदल) नियंत्रणासाठी

टीप : वरील तणनाशकांपैकी योग्य ते तणनाशक बी उगवल्यानंतर पीक २१ ते २८ दिवसांचे झाल्यावर किंवा तणे २ ते ४ पानांच्या अवस्थेत असताना वापरावे.

तण नियंत्रणासाठी आच्छादन

पारंपरिक पद्धतीने तणनियंत्रण (खुरपणी, डवणी) करणे वेळखाऊ, खर्चिक आणि कष्टाचे असते. त्याच प्रमाणे रसायनिक तणनाशकांचा अतिरिक्त वेळ्यास तणांमध्ये प्रतिकारशक्ती निर्माण होऊ शकते. मातीमध्ये त्याचे अंश आणि अवशेष उरल्यामुळे पर्यावरणाला धोका निर्माण होतो. त्यामुळे जमिनीवर सॉटिंग घटकांचे आच्छादन करणे हा उत्तम उपाय ठरू शकतो. आपल्याकडे मागील पिकाचे अवशेष उठा. ये की भाताचे काढ, भुसा, भुईमृगाचा पाला, वाळलेली पाने इ. घटक उपलब्ध असतात. त्यांचा वापर शेतामध्ये आच्छादनासाठी करता येतो.

अलीकडे विविध पिकांमध्ये तणनियंत्रणाच्या उद्देशाने प्लॅस्टिक आच्छादनाचा वापर केला जात आहे. ही आवरणे सूर्यप्रकाश रोखतात. जमिनीतील ओलावा टिकवून ठेवतात. त्यामुळे तण उगवणीस प्रतिबंध होतो. बागायती पट्ट्यामध्ये यातून प्लॅस्टिक कचऱ्याचे प्रमाण वेगाने वाढत

तण नियंत्रणासाठी केलेला प्लॅस्टिक आच्छादनाचा वापर.

आहे. भविष्यात ती समस्या निर्माण होऊ शकते.

पीक व्यवस्थापनामध्ये केवळ एकाच तंत्रावर अवलंबून राहण्यापेक्षा एकात्मिक तण व्यवस्थापन पद्धतीचा (एकापेक्षा जास्त आणि शक्यतो अधिक पर्यावरणपूरक साधनांचा) वापर करणे अत्यावश्यक ठरणार आहे. त्यातून कापसाचे उत्पादन व शाश्वतता दोन्ही वाढवता येऊ शकते.